

Як погляну на ті зорі,
згадую дві зірки сині,
що колись мені світили,
а в тумані щезли нині.

Чи коли ще їх побачу?
їх проміння золоте
чи осяє тихе щастя,
що на гробі зацвіте?

Львів,
д. 27 жовтня 1897

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 3, кн. 8—9.

В автографі, який зберігається в Рукописному відділі Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка (фонд 3, № 3399) цей вірш має ще таку заключну строфу:

Венус! Звіздочка любові,
Глянь, як мучусь без спокою,
Раз терпіння скинь окупи,
Влий потіху в душу мою.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета. Радянський письменник. — Київ, 1966